

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/240/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716200418
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5716200418.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu - F. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466 so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, proti žalovanému - POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, o zaplatenie 576,00 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5C/18/2016 - 77 zo dňa 14.4.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania od žalovaného v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom uložil okresný súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 576 eur s 5,05 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 576 eur od 13.1.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) Žalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 519,07 eur na účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 20.5.2013 úverovú zmluvu č. 602300223, podľa ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 600 eur, žalobca sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 576 eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 234,90 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 341,10 eur. Žalobca (dlžník) sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver spolu s nákladmi do 28.5.2014. Výška RPMN bola v zmluve stanovená na 96 %, priemerná RPMN na 39,20 %.

3. Z výpisu z klientskej zóny žalovaného vyplynulo, že mu žalobca splatil sumu vo výške 1 176 eur, t.j. poskytnuté finančné prostriedky vo výške 600 eur a náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 576 eur.

4. Žalobca výšku odplaty za úver (spotrebiteľský) považoval za priamo rozpornú s § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, administratívny poplatok vo výške 341,10 eur podľa neho obchádza zákon, keďže svojimi dôsledkami sleduje zvýšenie odplaty za úver. Navyše zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách

(ďalej iba Zákon o spotrebiteľských úveroch) preto podľa žalobcu poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkov. Z týchto dôvodov vyzval dňa 8.1.2016 žalovaného na vrátenie žalovanej sumy najneskôr do 12.1.2016.

5. Okresný súd po vykonaní dokazovania posudzoval dotknutú zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú, následne preskúmal, či má zmluva po obsahovej stránke náležitosti vyžadované ustanoveniami Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, osobitne poukazuje na právny význam ustanovení § 2 písm. d, g, i, § 9 ods.2, § 11 ods.1 označenej právnej normy.

6. Súd uviedol, že v súdnej veci celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené úrokom vo výške 234,90 eur a administratívnym poplatkom vo výške 341,10 eur. Podľa § 2 písm. i zákona o spotrebiteľských úveroch ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) predstavujú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva o úvere neobsahuje správu výšku RPMN, táto je v nej uvedená vo výške 96 %, avšak pri zohľadnení všetkých nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré sú v zmluve dohodnuté vo výške 576 eur, je skutočná výška RPMN 300,29 %. Táto výška RPMN je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, nakoľko bola uvedená v značne nižšej hodnote, čo v konečnom dôsledku mohlo ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa uzavrieť zmluvu. Žalobca pri uzatváraní zmluvy nepoznal skutočnú výšku RPMN, t.j. 300,29 %, ale poznal nesprávnu výšku RPMN 96 %. Vzhľadom na túto nesprávnosť sa považuje úver za bezúročný a bezpoplatkový. Súd nespochybnil oprávnenie veriteľa účtovať si poplatky, avšak tieto je potrebné zahrnúť do RPMN, čo sa tak v konkrétne riešenom prípade nestalo, v zmluve bola RPMN uvedená v podstatne nižšej hodnote, než v skutočnosti bola.

7. Zmluva o úvere neobsahuje ani obligatórnu náležitosť vyžadovanú v § 9 ods.2 písm. k Zákona o spotrebiteľských úveroch o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Veriteľ (aktuálne žalovaný) určil výšku mesačnej splátky len jednou sumou 98 eur bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z tohto pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky. Zo zmluvy nie je zrejmé, z čoho sa splátka úveru skladá, koľko zo splátky tvorí istina, úrok, poplatky, resp. iné plnenia. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke. Z dôvodu, že v zmluve o úvere chýbajú náležitosti vyžadované § 9 ods.2 písm.j a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 označenej právnej normy za bezúročný a bez poplatkov.

8. Súd dodal, že vzhľadom na jeho záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nebolo potrebné zaoberať sa primeranosťou, resp. neprimeranosťou výšky odplaty. Poznamenal však, že podľa údajov zverejnených na internetovej stránke Ministerstva financií SR pri úvere do 1 500 eur v lehote splatnosti od 6 do 12 mesiacov je výška RPMN 49,13 % čo je podstatne nižšie nielen ako skutočná výška RPMN v riešenej zmluve (300,29 %) ale aj ako výška RPMN uvedená v zmluve v rozsahu 96 %.

9. Po konštatácii bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd uzavrel, že žalobca sčasti poskytol plnenie žalovanému bez právneho dôvodu, čím na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu (§ 451 ods.2 Občianskeho zákonníka) v rozsahu zaplatených úrokov a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, žalobcovi tak patrí suma rozdielu medzi splateným úverom vo výške 1 176 eur a skutočne poskytnutým úverom vo výške 600 eur, t.j. v žalovanej sume 576 eur. Popri nároku na túto sumu istiny súd priznal žalobcovi podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka aj úroky z omeškania vo výške podľa § 3 ods.1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania žalovaného so zaplatením žalovanej sumy.

10. Podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku žalobcovi plne úspešnému účastníkovi v konaní priznal súd náhradu trov konania voči žalovanému titulom trov právneho zastúpenia vo výške 519,07 eur, jednotlivé úkony právnej služby za ktoré náhrada patrí súd aj podrobne špecifikoval na 6. strane písomného odôvodnenia rozsudku.

11. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, domáhal sa jeho zmeny, v rámci nej žiadal žalobu zamietnuť, alternatívne, žiadal zrušenie rozsudku a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Vytýkal nedostatok odôvodnenia rozsudku v ktorom súd podľa názoru odvolateľa sa nevysporiadal s jeho argumentáciami, čím porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie. V súvislosti s touto odvolacou argumentáciou odvolateľ poukazuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR.

13. Odvolateľ pridržiavajúc sa svojich doterajších vyjadrení poukazuje na to, že mu nie je známe na základe čoho okresný súd dospel k názoru, že v zmluve o úvere absentuje výška, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa v Dohode o plnení v splátkach, ktorá vznikla na jeho podnet zaviazal k splateniu úveru v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 98 eur, vždy k 28. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 28.6. 2013. Úrok na predmetnej zmluve predstavuje 39,15 %, čo je 234,90 eur a administratívny poplatok vo výške 341,10 eur. V zmluve sa neuvádzajú splátky, pretože splátkový kalendár sa vystavuje na žiadosť klienta. Veriteľ dopredu nemôže vedieť koľko splátok, v akej výške a aký termín mu bude vyhovovať a preto stanovil tento postup, že priložil k zmluve o úvere ako možnosť nie povinnosť pripojiť Dohodu o splátkach, ktorá sa však na žiadosť spotrebiteľa stáva neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Každá vyššie uvedená splátka bola prednostne započítavaná na istinu, až potom na poplatok a úroky. Každý klient je o tom informovaný ústne. Zákon si vyžaduje obligatórne uvedenie úrokov a iných poplatkov. Nikde nie je zvlášť ustanovené prerozdelenie splátky. Navyše veriteľ ako jeden z mála používa takýto spôsob započítavania, a to v prospech dlžníka. Postup, ktorý si veriteľ zvolil nie je nezákonný a zákon veriteľa nijako neobmedzuje pri voľbe jeho postupov pri poskytovaní úverov, pokiaľ dodržiava informačnú povinnosť a kroky v súlade so zákonom, čo v riešenom prípade bolo jasne preukázané. Odvolateľ poukazuje na dôsledok porušenia Dohody o splátkach, keď sa dlh stáva splatným v zmysle zmluvy o úvere, rovnako v zmluve je jasne uvedené, že dlh sa stáva splatným, ak nie je ustanovené inak dňa 28.5.2014. Tu sa výslovne odkazuje na Dohodu o plnení v splátkach, a ak táto dohoda uzatvorená nebola, ponechávajú sa ustanovenia zmluvy o úvere.

14. Podľa názoru odvolateľa zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.júnom 2014 odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014. Znamená to, že pokiaľ bola spotrebiteľovi poskytnutá pôžička alebo úver na základe zmluvy uzavretej do 31.5.2014, obmedzenie výšky odplaty sa tu nebude aplikovať. Regulácia odplaty sa riadi § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V tejto otázke odvolateľ zvyrazňuje rozhodovaciu prax súdov. Ak žalobca namieta výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov znáša v tomto smere dôkazné bremeno, musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov (tak ako žalovaný). Z tohto je zrejmé, že slovenské právo a zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielen pripúšťa, ale aj výslovne aj uvádza. Napokon poplatok za poskytnutie úveru nie je neprimerane vysoký, žalovaný je totiž nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne - vyššie oproti bankám. Výška poplatku v 1/3 predstavuje úrok a v 2/3 náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou, výška poplatku dlžníkovi v čase uzatvorenia zmluvy vyhovovala, nič voči jeho výške nenamietal.

15. Podľa odvolateľa žalobca neunesol ani dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že v súdnej veci má naliehavý právny záujem z pohľadu § 80 písm c) Občianskeho súdneho poriadku na určení neplatnosti zmluvy o úvere a určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

16. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal potvrdenie rozsudku pre vecnú správnosť. Zdôraznil, že podľa § 9 ods.2 písm. j) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy) musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Spoločnosť Pohotovosť so spotrebiteľom uzatvára jednak zmluvu o spotrebiteľskom úvere splatnom jednorázovo a súčasne alebo v bezprostrednej časovej následnosti aj dohodu o plnení v splátkach (toho istého spotrebiteľského úveru), ktorou si Pohotovosť zabezpečuje principiálnu nováciu (zmenu) splácania spotrebiteľských úverov z jednorázového splatenia na splácanie v splátkach.

Novačná dohoda o plnení v splátkach je nakoncipovaná tak, že rozčlenením pôvodného jednorázového splatenia celkovej sumy úveru na časť úveru splatnú skôr a na splácanie zostávajúcej sumy úveru rozložené do pravidelných splátok sa nemení celková suma úveru, v dôsledku čoho sa priemerný spotrebiteľ môže mylne domnievať, že sa nemení ani výhodnosť úveru. Reálne, po takejto novácii (zmene) splácania je úver menej výhodný pre spotrebiteľa, čo sa prejaví aj v zmene (zvýšení) ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver. Informácie o zvýšení RPMN v dôsledku zmeny splácania podľa predpripravenej dohody o plnení v splátkach nie sú spotrebiteľovi poskytnuté vopred ešte pred podpísaním zmluvy o príslušnom spotrebiteľskom úvere, hoc ešte pred podpísaním tejto úverovej zmluvy spoločnosť Pohotovosť má vopred vykalkulovanú túto skutočnosť. Vzhľadom na formulárový charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dohody o plnení v splátkach koncipované veriteľom, ako aj vzhľadom na ich vecné a časové prepojenie, konanie veriteľa smeruje k tomu, aby dosiahol poskytnutie spotrebiteľského úveru s plnením (splácaním) vo viacerých splátkach a nie s jednorázovým splatením úveru. Vo svojej podstate ide podľa názoru žalobcu o nekalú obchodnú praktiku veriteľa (žalovaného). V prípade, ak je v zmluve o úvere nesprávne uvedená hodnota RPMN, je potrebné na danú situáciu prihliadať tak, ako keby tento údaj v zmluve uvedený nebol. V čase podpisu zmluvy o úvere predstavovala odplata vo výške 96 % jednoznačne odplatu v rozpore s dobrými mravmi, bola neprimerane vysoká (v čase podpisu zmluvy predstavovala odplata za spotrebiteľské úvery poskytované bankami niečo viac ako 8,46 %). Napokon odplata za poskytnutý úver nebola vyjadrená dostatočne určito, najmä s poukazom na jej účelové rozdelenie na úrok a administratívny poplatok, pričom tento nebol nijakým spôsobom spotrebiteľovi charakterizovaný a jeho výška sa odvíja od výšky poskytnutého úveru. Žalobca v uvádzaných vecných otázkach poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť súdov napr. Krajského súdu v Prešove v rozhodnutí č.k.3Co 3/2011 z 28. septembra 2011, Krajského súdu v Trenčíne v rozhodnutí č.k. 17Co/313/2010-99 zo dňa 9.11.2011, Okresného súdu Lučenec č.k. 7C/97/2014-89 zo dňa 26.11.2011.

17. Žalobca dodal, že rozhodnutie okresného súdu po obsahovej stránke spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia, súd sa v ňom dostatočne vyporiadal s rozhodujúcimi otázkami vrátane argumentov žalovaného, uviedol aj dôvody, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby a vec správne právne aj posúdil. Odvolaním napadnuté rozhodnutie nevykazuje znaky arbitrárnosti či svojvôle, preto aj v tejto časti je odvolanie žalovaného nedôvodné.

18. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP- zákon č.160/2015 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie podala na to oprávnená procesná strana v zákonom stanovenej lehote a je proti rozsudku odvolanie prípustné, postupujúc podľa § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379, § 380 CSP, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 378 ods.1 CSP pre vecnú správnosť.

19. Odvolanie žalovaného vyhodnotil krajský súd za nedôvodné.

20. Písomné odôvodnenie rozhodnutia po obsahovej stránke spĺňa náležitosti riadne odôvodneného rozhodnutia. Okresný súd vyargumentoval svoje vecné závery podrobne, dal odpovede na skutkovo a právne významné otázky, ktoré riešil, uviedol argumenty prečo, z akých dôvodov konštatoval opodstatnenosť žaloby, uviedol súvisiace hmotnoprávne ustanovenia v zmysle ktorých postupoval. Konštatované závery o dôvodnosti nároku žalobcu do žalovanej istiny a jej príslušenstva majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v aplikovaných právnych normách. Krajský súd sa stotožnil v celom rozsahu aj s písomným odôvodnením rozsudku, avšak považoval za svoju povinnosť vyjadriť sa k podstatným odvolacím dôvodom vzneseným odvolateľom v odvolaní.

21. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere medzi účastníkmi ani odvolateľ nenamietal. Bezpochyby nároky žalobcu uplatnené v súdnej veci sa viažu ku zmluve o spotrebiteľskom úvere, z tohto dôvodu správne okresný súd pri právnom posúdení veci aplikoval súvisiace ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Bolo náležité preskúmať či je dotknutá zmluva svojím obsahom v súlade s ustanoveniami citovanej právnej normy, najmä či obsahuje obligatórne náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 z.č.129/2010 Z.z. Už samotná okolnosť, že v zmluve chýbala zákonná náležitosť vyžadovaná ust. § 9 ods.2 písm uvádzanej právnej normy - t.j. chýbal obligatórny údaj o zložení jednotlivých splátok je sankcionované podľa § 11 ods.1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch tým, že takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods.2 označenej právnej normy zásadný význam v

ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má, aby spotrebiteľ získal dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patria napr. výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov aj iných poplatkov, spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, splácať istinu, úroky aj iné poplatky vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vyššie citovanej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods.2 vyplýva účel, pre ktorý zákonodarca zakotvil požiadavku obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere - týmto účelom je dostatočná informovanosť spotrebiteľa o podmienkach spotrebiteľského úveru, konkrétne aj o výške, počte a termínoch splátok, a to nielen istiny ale aj úrokov a (iných) poplatkov, ktorá požiadavka bola premietnutá aj do normatívneho textu - do znenia zákona. Spotrebiteľovi musí byť zo zmluvy jasné zloženie jednotlivej splátky, teda aká pevná suma z vymedzenej výšky mesačnej splátky pripadá na istinu, úrok a poplatky, t.j. akú výšku istiny úroku a poplatkov dlžník v rámci splátky uhradza. Uvedená podstatná náležitosť musí byť zakomponovaná priamo v zmluve, nemožno ju nahradiť ani tzv. Dohodou o splátkach vystavenou na samostatnej listine (vo formulárovej podobe) na požiadavku dlžníka.

22. Nesprávne dojednanie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere vykonané dokazovanie preukázalo. Tak ako veriteľ zakotvil vo formulárovej zmluve tento údaj nezaručilo informovanosť spotrebiteľa o skutočnej výške tohto údajja, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na písomné odôvodnenie rozsudku s ktorým sa stotožňuje.

23. Odvolacie argumentácie žalovaného smerujúce k otázke či je alebo nie je primeraná odplata za poskytnutý úver svojou výškou je bez právneho významu, keďže okresný súd túto otázku neriešil vzhľadom na vyslovený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

24. Je bez vecného základu argumentácia odvolateľa o neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení neplatnosti zmluvy o úvere a dohody o zrážkach zo mzdy, takáto určovacia žaloba nebola v súdnej veci predmetom rozhodovania.

25. Vo výroku o náhrade trov konania účastníkov rozhodnutie okresného súdu má oporu v aplikovanom procesnom ustanovení.

27. V odvolacom konaní žalovaný úspešný nebol, v celom rozsahu bol úspešný žalobca. Krajský súd úspešnej strane sporu (žalobcovi) priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania od žalovaného v rozsahu 100 %. Postupoval tak podľa § 396 ods.1 v aplikácii s § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku.

28. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktoré mu rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods.2 CSP.